

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

42. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

20. ŘÍJNA 2024

Z obsahu:

**Poselství papeže Františka
ke Světovému dni
misií 2024**
- strana 2 -

**Blahoslavený
Kontard Ferrini**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Zodpovědnost
za budoucnost našich dětí**
Mons. Jan Graubner
- strana 5 -

**Arcibiskup Nuzík se setkal
s oběťmi zneužívání**
- strana 7 -

Inspirování růžencem
- strana 8 -

Zemřela vizionářka z Akity
- sestra Agnes Sasagawa
Natália Senderáková
- strana 9 -

**Svatý Jan Berchmans -
vzor mládeže (9)**
Koloman Grieger SJ
- strana 12 -

**Prodloužení možnosti
získat plnomocné odpustky
pro duše v očistci
už před 1. listopadem**
- strana 13 -

Socha Panny Marie z Akity, která ronila lidské slzy a lidskou krev

Poselství papeže Františka ke Světovému dni misií 2024

Jděte a pozvěte na hostinu všechny. (srov. Mt 22,9)

Drazí bratři a sestry, pro letošní Světový den misií jsem vybral téma evangelijního podoběnství o svatební hostině (srov. Mt 22,1-14). Když hosté pozvání odmítli, říká král, hlavní hrdina vyprávění, svým služební-
kům: „Jděte proto na rozcestí a pozvě-

te na svatbu, koho najdete.“ (v. 9) Zamyslíme-li se nad tímto klíčovým veršem v kontextu podoběnství a Ježíšova života, můžeme vyzdvihnout některé důležité aspekty evangelizace. Ukazují se jako zvláště důležité pro nás všechny, Kristovy učedníky-misionáře, v této závěrečné

fázi synodální cesty, která má v souladu s mottem „*Společenství, spoluúčast, poslání*“ znovu podnitit církev k jejímu prvořadému úkolu – k hlásání evangelia v současném světě.

1. „*Jděte a pozvěte!*“

Misie jako neúnavné vycházení a zvaní na Pánovu slavnost

Na začátku králova příkazu služební-
kům jsou dvě slovesa, která vyjadřují podstatu celého poslání: „*jděte*“ a „*pozvěte*“.

Pokud jde o první z nich, je třeba připomenout, že služebníci byli již dříve vysláni,

Pokračování na str. 10

Zvěstujeme, vyznáváme, čekáme... Neboli: misie, hlásání, osobní setkání s Ježíšem... Zamysleme se v rámci Světového dne misií nad tím, co do světa vyznačujeme. Jak se projevuje naše katolická víra navenek a do jaké míry naše skutky vyjadřují to, čím je naplněno naše srdce? Ano, můžeme dokonce mít úžasné skutky, ale tvořili-li jen jakousi vykonstruovanou image, pak se musíme obávat, že pravda v nás není. Vždyť je zde věčná Pravda, která vidí až do hlubin našeho srdce, a nelze ji oklamat vnějším vyjádřením, jež je však v rozporu se stavem našeho nitra...

Tři slovesa uvedená na začátku nejsou pro nás ničím novým, dokonce jsou našimi každodenními průvodci, neboť při mši svaté říkáme: „*Tvou smrti zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme...*“ Opravdu?

Zvěstujeme Ježíšovu smrt – nejen slovy, ale i svým životem: každý člověk nese svůj kříž. Na křesťanovi však ostatní pozorně sledují, jak svůj kříž nese: buď přináší světu radostnou zvěst o Boží moci a lásce (nese-li jej statečně, ve shodě s Boží vůlí), anebo jen potvrzuje smýšlení mnohých, že Kristův kříž je vyjádřením slabosti, a tudíž nelze vkládat do Pána Ježíše naději na šťastný život věčný. Odmítáním, nepřijetím svých utrpení, bolestných skutečností, životního kříže vydáváme špatné svědectví o přijetí Spasitelovy výkupné oběti, ba přidáváme se k zástupu těch, kdo ho svými hříchy a špatnostmi přibíjejí znovu na kříž. Jakkoliv tyto skutečnosti známe, je důle-

Editorial

žitě je stále oživovat, abychom neztratili svůj životní cíl a správný směr k jeho dosažení ve světě, který bloudí a ve snaze jednotlivců být jako Bůh kráčí do propasti svých dějin...

Již první křesťané ve své misijní horlivosti **vyznávali**, a mnozí na základě osobní zkušenosti dosvědčili, že Pán Ježíš vstal z mrtvých. Tak i naše misie v tomto světě má svůj eschatologický rozměr, protože nelze při naší pozemské pouti nemyslet na konec a život věčný. Přesto, že jde o záležitost známou, mnozí žijí a smýšlejí tak, jako by pro ně neplatila, když si proti vůli Boží budou dělat, co chtějí, a plnit si vše, po čem zatouží, ať už je to dobré, či zlé. Proto nás milující Bůh skrze pokorné, omilostněné duše i dnes vyzývá k obrácení a pokání, k půstu, smírným obětím – abychom zachránili sebe, katolickou církev i svět. Konal tak i prostřednictvím sestry Agnes Sasagawy, vizionářky z Akity. Ta v úctyhodném věku 93 let v srpnu o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie zemřela. (str. 9–10) Při rozjímání slov zjevení Panny Marie, která sestra Agnes přijala, nemůžeme přehlédnout, jak se jednotlivá proroctví naplňují (stejně jako např. fatimská). Mnozí **čekají** s velkými obavami, co přijde. Jiní naopak neslyší a myslí si, že Pán Bůh ve své nekonečné lásce a nezměrném milosrdenství přece nedopustí „něco tak krutého“. Avšak historie nás vyvádí z omy-

lu. Pán Bůh totiž zná lidská srdce a ví, že v určitém okamžiku těžkou zatvrzelost nelze zlomit jinak než velmi bolestným poznáním pustošivé moci hříchu. A to může být pro dnešního člověka tak kruté, že by se raději takového poznání zde na zemi nedožil. Vůbec si nedokážeme představit, jaké to bude na věčnosti, kdy pekelná bolest z věčné ztráty života v blízkosti milujícího Boha bude ještě mnohem větší a nebude mít konce! Neupadejme kvůli tomu do zoufalství – to by bylo vítězství ďáblovo, že jsme ztratili důvěru v Pána Boha, Stvořitele nebe i země, poslední cíl člověka. Stále totiž proudí Kristova krev z kříže a obmývá naše duše od hříchu – děje se tak skrze naši dokonalou lítost nad hříchy a ve svátosti pokání. Když vyslyšíme otevřeným srdcem Boží volání k obrácení a pokání a přidáme i naplnění dalších výzev – modlitba růžence, smírné pobožnosti..., nemusíme mít obavu z osobního setkání s Pánem, jakkoliv budeme i nadále pocíťovat nevýslovnou bolest nad budoucností lidstva a všemi tresty, jež Bůh ještě i jako varování dopustí.

A to je také naše křesťanská naděje, kterou máme hlásat tomuto světu: Trojediný Bůh je konečným Vítězem nad vším zlem, i když pro zatvrzelost lidských duší a pro dobro jejich obrácení dopouští, aby se strašlivé důsledky hříchů projevíly v plné síle.

Odevzdejme skrze Pannu Marii zcela svou duši Pánu!

Daniel Dehner

Dnes doprovázíš Pána na cestě do Jeruzaléma. Vstupuje do svého města, aby tam naplnil své poslání. Oznamuje to svým věrným již potřetí jasnými a zcela jednoznačnými slovy, ale jak se zdá, ani tentokrát nebudou pochopena. Pospěš si a ještě dříve, než k němu přistoupí synové Zebedeovi, vypros si u Pána, ať ti dá vnímavé srdce, abys *dokázal rozlišovat, co je dobré*⁽¹⁾.

Ježíšův doprovod si sice uvědomuje, že nadcházejí rozhodující okamžiky, a dokonce na ně toužebně čeká, ale každá Ježíšova zmínka o skutečném cíli cesty a o budoucích událostech vyvolává u apoštolů především starost, jak si zajistit v blízkém se království co nejčestnější postavení. Může to být pro tebe velká zkušenost, jestliže si na jejich příkladu znovu uvědomíš, jak velice může prisma vlastního prospěchu zužovat zorný úhel člověka. Těm, kteří *opustili všechno a šli za Ježíšem*⁽²⁾, kteří už v jeho jménu *konali divy a vyháněli zlé duchy*⁽³⁾, stále ještě zbývá opustit to, co s sebou vláčeji již celé tři roky a co se opouští nejhůře: samy sebe⁽⁴⁾. Tento rozhodující krok však patří k podstatné podmínce pro skutečný vstup do Božího království. Bude zapotřebí nejprve Ježíšova výmluvného příkladu, aby se za přispění Ducha Svatého prolomilo lidské smýšlení těchto budoucích sloupů církve. Z toho poznáváš, jak málo můžeš spoléhat na své představy a soudy, pokud zůstáváš pod vlivem sklonů a tužeb lidské přirozenosti a nezřízené sebelásky. Stále si pokorně vyprošuj prozíravý postoj, který se nepřestává ptát: „Pane, je moje smýšlení a moje snažení ve shodě s tím, co ode mne očekáváš?“

Osamocení a opuštěnost Božího Beránka, která vyvrcholí na Golgotě, začíná již nyní. I když je obklopen svými zvolenými, kteří ho už tři roky ustavičně provázejí, nenachází mezi nimi nikoho, kdo by s ním sdílel hořkost *kalicha, který má pít, a křtu, kterým má být pokřtěn*.

Prosba synů Zebedeových je pro Ježíše stejným zklamáním, jakým bude jejich netečný spánek v Getsemanské zahradě. *Můžete pít kalich, který já piji?* Říkáte, že můžete. Ale víte vůbec, co vyslovujete, když zatím nejste schopni vnímat správně ani moje jasná slova?

To, co máte na mysli, nepatří do mého království. Proto jsem nepřišel, abych

Otrokem všech

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Syn člověka dal svůj život za mnohé!

někomu zaručil vysoce postavené místo světského panování. Pro taková místa vedou lidé mezi sebou boje. Nabízím vám čestnější místa, o která nemusíte svádět boje, která vám nikdo nebude závidět, vznešená místa, která nevyžadují poddané a služby. Jsou to místa u nohou druhých. Mým nejčestnějším titulem je: služebník všech lidí.

O kom si myslíte, že mluvil Izaiáš, když řekl: *Svým utrpením můj služebník ospravedlní mnohé? Kdo to má být, koho se Hospodinu zalíbilo zdrtit utrpením?* Na kom se mají tato slova naplnit, ne-li na mně? Chcete ode mne nejpřednější místa, a koho vám mám pak poslat, aby vám sloužil? *Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a to pravem.*⁽⁵⁾ Ačkoliv jím jsem, nepřišel jsem, abych usiloval o čestné místo, *ale abych sloužil*, a moje služba jde tak daleko, že *dám svůj život jako výkupné*. Chcete-li, všichni můžete být první, k tomu si nemusíte vyžádat privilegovaná místa. K tomu vám postačí *stát se otrokem všech*.

Jestliže se ti zdá, že »být otrokem« je *tvrdá řeč*⁽⁶⁾, neodcházej, ale přijmi to jako důkaz, že musíš vytrvale prosit o milost obrácení. Pros o ně především ve chvíli, kdy k tobě přichází tajemně skrytý *Služebník zdrcený utrpením*, aby ti odevzdal v nebeském pokrmu sám sebe jako ovoce své pokorné služebnosti. Pros jej nejprve, aby tvé myšlenky odvedl od tebe a učinil si z tebe společníka, který mu s účastí a porozuměním naslouchá, se kterým může rozmlouvat o svém utrpení, o ponížení, kterého se mu dostává, o útrapách, jaké mu připravuje člověk, a především o pokoře a lásce svého Srdce, které se ustavičně vydává *jako výkupné za mnohé*. Rozmlouvej s ním o tom, dokud se nezastydíš za svou pohodlnost, nedůtklivou samolibost, za svou rozmrzelost, že se ti nedostává poct, jaké očekáváš, za svou žárlivost, že jiní jsou na místě, po kterém jsi pošilhal.

Tvé srdce dozná obrácení, až v něm zcela zdomácní trvalá otázka, která se ne-

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 53,10–11

Hospodinu se zalíbilo zdrtit svého služebníka utrpením; jestliže dá na usmíření svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho, skrze něho se zdaří Hospodinův plán. Pro útrapy své duše uvidí světlo, nasýtí se svým poznáním. Můj spravedlivý služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny.

2. čtení – Žid 4,14–16

Bratři! Máme vynikajícího velekněze, který prošel až do (nejvyššího) nebe: je to Ježíš, Boží Syn. Proto se pevně držme (svého) vyznání. Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy (se nedopustil) hříchu. Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci.

Evangelium – Mk 10,35–45

K Ježíšovi přistoupili Zebedeovi synové Jakub a Jan a řekli mu: „Mistře, rádi bychom, kdybys nám splnil, oč tě požádáme.“ Odpověděl jim: „Co chcete, abych pro vás udělal?“ Řekli mu: „Dej, ať v tvé slávě zasedneme jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.“ Ale Ježíš

Dokončení na str. 12

omylně ozve, kdykoliv potkáš kteréhokoliv z bližních: Čím bych mu mohl posloužit? Modlitbou, úsměvem, slovem, skutkem, odpuštěním...? Vynasnaž se, aby od tebe nikdo neodcházel, aniž by ses osvědčil jako jeho služebník, a je-li třeba, jako jeho otrok. Nehleď přitom *na lidskou osobu*⁽⁷⁾ a raději otevři oči víry, abys rozpoznal, komu v něm sloužíš: vždyť o každém z nich platí Ježíšova slova: *Co jste učinili jednomu z nejmenších, mně jste učinili.*⁽⁸⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. 1 Král 3,9; ⁽²⁾ srov. Mk 10,28;

⁽³⁾ srov. Mk 6,7,13; ⁽⁴⁾ srov. Mk 8,34; ⁽⁵⁾ Jan 13,13;

⁽⁶⁾ Jan 6,60; ⁽⁷⁾ srov. Mt 22,16; ⁽⁸⁾ Mt 25,40.

Blahoslavený Kontard Ferrini

„Vzor katolíka dnešních dní“ – tak nazval tohoto muže během beatifikace papež Pius XII. Hovořil o elitním právníkovi-vědci, který ve svém oboru vždy hledal na prvním místě pravdu a ve svém životě zase Pravdu. Pro Pravdu i pravdu žil a nasazoval se celý svůj život a v době, kdy v Itálii byli věřící víceméně vysmíváni, ji vážou své osobnosti hájil přede všemi.

Contardo Rugenio Francesco Isidoro Domenico – těmito jmény byl pokřtěn v den svého narození 4. dubna 1859 v Miláně. Pro jeho rané mládí i celý pozdější život znamenalo zásadní přelom první svaté přijímání, k němuž přistoupil ve dvanácti letech. Nejde o prázdnou frázi, sám to už v dospělosti dosvědčil konstatováním, že se vnitřně proměnil a že v něm tehdy začalo vědomé směřování k Bohu a roznítily se první plamínky vzplanutí touhy patřit výhradně jemu.

Kontardova změna nebyla pouze vnitřního rázu, projevila se i navenek. Zjevným se stalo jeho úsilí o ctnostnější život, častěji se modlil, denně přistupoval ke svatému přijímání. Později dokonce začal krom hebrejštiny studovat také koptštinu a syrštinu. V jeho růstu mu velmi pomáhali zbavovat se zbytečných přitěží a nánosů v podobě pochybností či skrupulí tři kněží, kteří ho formovali, každý po svém: P. A. Catena, jeho duchovní vůdce, P. A. Ceriani a P. A. Stoppani.

Od roku 1876 začal Kontard studovat v Pavii trestní právo. Od svých studijních druhů se poněkud lišil, přezdívka „druhý Alois z Gonzagy“ hovoří za vše. Jde o svědectví o Kontardově duchovní vyspělosti, o to cennější, že vzdělanci v tehdejší Itálii, počítaje v to i univerzitní studenty či profesory, se honosili svým ateismem a nejednoho katolíka, uchovávajících si dosud víru i se svými postoji, svedli z cesty. Kontard se svěst nedal a vytrval na ní. Po pravdě řečeno, někteří tu přezdívku vyslovovali s ironickým úsměškem.

Po ukončení studia v roce 1880 dal na rady blízkých a pokračoval ve vzdělávání v oboru římské právo, do jehož tajů začal pronikat v protestantském Berlíně. Ani zde ho katolíkům nepřilíh přátelsky nastavené protestantské prostředí neodradilo od praktikování víry, zapojil se dokonce do života kroužku pronásledovaných

katolických studentů a také zde kolem sebe šířil přátelskou atmosféru člověka udržujícího živý vztah s Kristem.

Šířil ji rovněž na univerzitě v Messině, kde dostal roku 1887 místo jako znalec římského práva⁽¹⁾. Vynikal schopností jasně a srozumitelně podat probíranou látku, přičemž bylo znát, že o věcech, o nichž přednáší, si nejen přečetl, ale že se v nich bravurně orientuje. Od roku 1890 působil v Modeně a opakovalo se

*„Cítím se dobře,
poněvadž jsem blízko Bohu.“*

to, co na všech jeho předchozích působitích – získal si respekt svou slušností, mírností, vlídností, ale i svými odbornými znalostmi a přesahem do jiných oborů. Profesor Ferrini nebyl žádný pedant, ale vyznačoval se náročností – spravedlivou náročností, dodejme – nenechal nic

*Blahoslavený Kontard Ferrini,
socha na věži milánské katedrály*

Blahoslavený Kontard Ferrini

koho jen tak „proplout“. Jedno svědectví o něm pronesl tehdy známý jezuita P. C. Ludwig: „Viděl jsem univerzitního profesora denně přistupujícího ke svatému přijímání, vzpomínám, jakým příkladem byl pro druhé.“

Kontard Ferrini se stal renomovanou osobností, všeobecně respektovaným odborníkem světového formátu na římské právo, takže brzy přicházely nabídky k členství v různých institucích. Přijal např. to v Lombardském institutu, jehož cílem a posláním bylo bránit mravnímu úpadku dětí z rozvrácených rodin a stíhat rodiče a vychovatele, na jejichž bedrech ležela spoluvina za trestnou činnost mladistvých. V Institutu se setkal s Achilem Rattim, pozdějším Piem XI., s nímž se spřátelil (měl s ním mj. společnou lásku k horolezectví v Alpách) a jenž o něm prohlásil: „Těžko říct, který z Božích darů se v něm nejvíce vyjímal. Nejvíce u něj asi obdivuji jeho víru a křesťanský život. A právě jeho víra a křesťanský život se jeví jako zázrak pro současnou dobu a situaci.“

Otevřeně hájil pravdy víry v době, kdy veřejně známé osobnosti své vyznání raději skrývaly z obav před výsměchem veřejného mínění formovaného zednáři, ba i z obav před postihem. Naprostá většina vědecké a kulturní sféry se stavěla proti náboženství a církvi – ne tak Kontard Ferrini, který církev a Boha hájil na kaž-

dém kroku. Jeho vynikající renomé skvělého vědce i člověka mu přitom bylo štítem, nikdo si nedovoloval zpochybňovat úsudek této „hvězdy svatosti a vědění“, jak mu kolegové přezdívali. Ještě očividnější důkaz, o jak významnou vědeckou osobnost v oblasti práva se jednalo, dodal slavný historik Theodor Mommsen, jenž napsal: „Bylo-li 19. století pro římská studia nazváno podle Savignyho, mělo by být 20. století pojmenováno po Ferrinim.“

Kontard aktivně vystupoval proti rozvodovému právu a neváhal téma nerozlučnosti manželství otevírat i na univerzitách i různých akcích. Byl právním poradcem města Milán a angažoval se taktéž v různých charitativních organizacích, např. ve Společnosti svatého Vincence z Pauly, věnující se službě chudým a lidem na okraji společnosti. Byl též členem III. řádu sv. Františka – od roku 1886, kdy o vstup k terciářům požádal již jako známý právník, což vzbudilo pozdvižení. Myšlenku na kněžství přitom opustil krátce po dosažení dospělosti s tím, že této pocty není hoděn. Složil však slib celibátu, který dodržel až do konce svých dní. Z františkánských ctností ho nejvíce zdobila pokora, výraznější o to více, že ve svém oboru byl opravdu považován za absolutní světovou špičku. Miloval též přírodu, aniž by ji zbožšťoval jako mnozí dnešní veřejní činitelé včetně těch církevních.

To vše do října roku 1902, kdy jej postihlo onemocnění tyfem. Lékaři, který trpícího pacienta v příštích dnech navštívili, sdělili: „Cítím se dobře, poněvadž jsem blízko Bohu.“ Když došlo 16. října k prudkému zhoršení nemoci, požádal Kontard Ferrini o zaopatření svatými svátostmi s papežskými odpustky pro hodinu smrti. Den nato s úsměvem na rtech zemřel.

Pohřben byl v Suna, Verbano-Cusio-Ossola, ale později byly jeho ostatky převezeny do kaple Nejsvětějšího Srdce Ježíšova Katolické univerzity v Miláně, kde ho 13. dubna 1947 blahorečil Pius XII.

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Římské právo je právní systém, jenž se postupně vytvářel a vznikl ve starověké římské obci a postupně se rozšířil po celé Římské říši. Je považováno za základ všech novodobých občanských zákoníků a jeho terminologie je dodnes užívána.

Zodpovědnost za budoucnost našich dětí

Homilie pražského arcibiskupa Mons. Jana Graubnera, předsedy ČBK, kterou pronesl 28. září 2024 při mši svaté na Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi

Milí poutníci, vzácní hosté, televizní diváci, drazí bratři a sestry, jako první biblické čtení jsem dnes vybral úryvek z Knihy Kazatel, který se mi líbí pro nádhernou poetičnost, ale taky moudrost. Když mluví o mládí a stáří, o životě bezstarostném i o těžkostech, které nemáme rádi, ale ony stejně přicházejí, nechce mladému člověku kazit radost, ale vyzvat ho k moudrému nadhledu, k zodpovědnosti za budoucnost, postavit do reality.

My dnes slavíme sv. Václava, který jako mladý člověk stál v čele naší země a ukázal dobrý smysl pro realitu i zodpovědnost za budoucnost národa. Ukázal, že bázeň před Bohem nemá nic společného se strachem, ale vede k zodpovědnosti a moudrosti. Já jsem k nedávnému začátku školního roku poslal věřícím mé diecéze list, ve kterém jsem vyjádřil určité obavy o děti malé i velké, ale i povinnost dívat se do budoucnosti a jednat zodpovědně jako ti, kteří hledají moudrost před Bohem. Některé myšlenky dnes zopakují kvůli naší zodpovědnosti za národ sv. Václava.

Často se mluví o problémech dětí, které jsou odlišné od problémů našeho mládí. Mluví se o nesoustředěnosti a depresích, o nadváze a nedostatku fyzické zdatnosti, o tom, že přes velké užívání komunikačních prostředků mají problém s komunikací, s počítáním či užíváním selského rozumu, pochopením obsahu delšího textu, než je SMS, a řada z nich má problém s vlastní identitou.

Nestrákám všechny do jednoho pytle a vím, že se to netýká ve stejné míře všech. Vidím i mnohé, kteří jsou důvodem k radosti i naději, a děkuji všem rodičům i učitelům, kteří na tom mají podíl. Nebyli bychom však dobrými lidmi, kdybychom nemysleli na pomoc slabším. Odmítám poraženecký postoj, že se s problémy nedá nic dělat, ani nepočítám s kouzelným proutkem. Klíče k řešení máme. Víme, že rodiče mají mnoho starostí, ale není pro ně nic důležitějšího než výchova dětí, dokud je mají doma. Hlavním nástrojem je dobrý příklad dospělých, vzájemná láska manželů a jejich čas věnovaný dětem. Nepřehlédnutelný význam má přítomnost

*Národní svatováclavská pout' ve Staré Boleslavi 28. září 2024
(Foto © František Nedbal, Člověk a Víra)*

otce i matky a příklad jejich spolupráce. Podobné je to u učitelů. Čím lepší budou učitelé a jejich spolupráce s rodiči, tím méně bude třeba dětských psychiatrů.

Odborníci říkají, že jedním z důvodů depresí je příliš mnoho informací, které nejsou zpracovány. Děti potřebují, aby jim rodiče naslouchali, ale nejen na půl ucha, aby jim pomáhali nacházet odpovědi na jejich otázky. Protože je důležitější to, čím děti jsou, než to, co mají, je třeba jim dávat zakusit, že jsou milované takové, jaké jsou, i když to neznamená, že se nemají snažit být lepší. Nutně potřebují rozvinout osobní přátelství s Bohem, protože bude-li Bůh opravdu přítomen v jejich životě, nebude je trápit samota. Potřebují objevit, že Bůh je miluje a záleží mu na nich, že na lásku se odpovídá láskou, že láska není jen cit či vášeň, ale i vůle chtít dobro pro druhého, že láska je šťastná, když dělá šťastnými druhé, že je velkorysá a nezastaví se ani před obětí. Důležitá je společná modlitba v rodině a vlastní příklad modlitby i účasti na mši svaté. Rodiče jsou v očích dětí věrohodní, když se snaží plnit, co při křtu dětí slíbili: že je vychovají ve víře a zajistí jim náboženskou výuku.

Když se dítě narodí, je plně závislé na matce. Pak přijde čas, kdy opakuje „já sám“ a kdy spolu s otcem poznává široký svět, v pubertě se potřebuje vymezit proti rodičům, vyjasnit svou identitu a pak chce něco dokázat a něčím být. Je-

li úspěšné, udělá kariéru a buduje majetek, ale zralým člověkem se stane až tehdy, když objeví druhou polovinu světa a daruje se se vším, co je a má, manželovi či manželce. Ne, když si pořídí partnera, jako by to byl jeho majetek, či zařízení na výrobu štěstí, které se vymění, když neplní očekávání. Někteří se mohou darovat Bohu ve službě církvi, ale vždy jde o zralost spojenou s darováním sebe. Zdá se, že kult věčného mládí a přílišné soustředění na sebe brání skutečnému dozrání lidské osobnosti.

Když objevíme u některého z dětí mimořádný talent na sport či hudbu, hledáme pro ně nejlepší učitele. Každý, kdo se narodí, má talent být mužem nebo ženou. Pomáháme jim dostatečně rozvíjet tento jejich talent, aby z nich vyrostli zralí muži a ženy? Jako se trenér neptá každou chvíli, jestli to svěřence ještě baví a jestli nechce měnit druhý sportu, ale vytrvale ho doprovází na náročné cestě a stále povzbuzuje, tak to má dělat i rodič

při výchově. To ovšem neznamená, že bude bezohledný, když narazí na problém. Děti malé i velké potřebují v jejich hledání a zrání stálou podporu a ujišťování.

Všichni používáme komunikační prostředky, které nám přináší mnoho dobrého, ale musíme být jejich pány, kteří je umí i odkládat, ne jejich otroky, kteří jsou na nich závislí. Často se oháníme svobodou, ale abychom byli skutečně svobodnými, nesmíme podléhat závislosti. Nejde o to, dávat dětem zákazy, i když i ty jsou někdy potřebné, ale především jim dávat vlastní příklad. Těžko budeme malému dítěti vysvětlovat, že má jíst i bez sledování pohádky na mobilu, když se sami při jídle díváme na televizi, nebo že nám mají naslouchat, když my nenasloucháme jim, že mají být k druhým uctívají, pokud nevidí náš postoj úcty k nim.

Způsoby jednání a vzorce myšlení získávají děti odpozorováním ve svém okolí. Snadněji se ubrání vzniku závislosti, když dokážeme jejich pozornost zaujmout a zapojit je do aktivního vytváření společnosti, když dáme prostor jejich tvořivosti a svěříme jim zodpovědnost.

Jestli nám současné možnosti nabízejí mít všechno hned, zodpovědnost nás musí vést k vyhledu do budoucnosti, k předvidání důsledků našich rozhodnutí, jejich dopadů na život osobní, ale i na přírodu, kterou nesmíme zničit, a na národ, který nechceme nechat vymřít. Zodpovědnost pak vyžaduje trpělivost a vytrvalost.

Jestli rozvinutá technika nabízí uživatelům bohaté informace, k nimž se stačí proklikat, musíme pomáhat dětem přemýšlet nad souvislostmi, vidět příčiny a důsledky včetně konkrétních dopadů na reálný život, prostě dojít ke skutečnému poznání. Tak nejen dozrají k moudrosti, ale i k dobrému životu, když budou zaměřeni na konečný cíl svého života, kterým je nekonečná radost s Bohem ve společenství svatých v nebi.

Kéž nás oslava věčného knížete naší vlasti vede k moudrosti v praktickém životě, k zodpovědnému pohledu do budoucnosti, aby na nás příští generace mohly vzpomínat s vděčností.

Svatý Václave, pomoz nám.

*Zdroj: Arcibiskupství pražské
(Redakčně upraveno)*

V brněnském Centru naděje a pomoci se věnujeme životním situacím, které se týkají těhotenství, mateřství a rodičovství. Vnímáme jako důležité také dospívajícím předávat pravdivé informace o lidské plodnosti, povzbuzení k sebeúctě a k vytváření dobrých vztahů. Kromě individuálních konzultací nabízíme též rozmanité kurzy. **Pro dívky ve věku 12–16 let** je to **prázdninový kurz BÝT SAMA SEBOU**.

Nejbližší termín, kdy kurz bude pořádán, je nyní o podzimních prázdninách v termínu **28.–30. října**.

Formou testů, kvízů a her se věnujeme otázkám rozvoje osobnosti, vztahů, sebeúcty. Dospívající dívka tak může zjistit, v čem je dobrá, za co se může pochválit, a co naopak by bylo dobré na sobě změnit k lepšímu. Naším přáním a motivací kurzu také je, aby dívky získaly podněty, které jim pomohou právě ve složitém období dospívání.

Pokud by Vás kurz zaujal, ať už pro Vaši dcerku nebo vnučku, můžete se podívat na naše stránky www.cenap.cz a zjistit o kurzu více.

Také, pokud by Vás zajímala jakákoli jiná problematika, které se věnujeme a se kterou bychom Vám nebo Vaším blízkým mohli pomoci, neváhejte se na nás obrátit. Jsme tu i pro Vás!

MUDr. Ludmila Lázničková

Arcibiskup Nuzík se setkal s oběťmi zneužívání

V uplakaném počasí víkendu, kdy si církev připomněla svátek Povýšení svatého Kříže a památku Panny Marie Bolestné (14.–15. září), se na Velehradě uskutečnilo setkání s modlitbou za všechny, kdo zažili zneužívání, a také za představitele církve, aby se k tomuto zlu stavěli čelem.

Ještě před zahájením setkání slavil arcibiskup Josef Nuzík mši svatou s farníky v bazilice a i zde na bolest spojenou se zneužitím poukázal. „O dnešním svátku si chceme připomenout, že bez kříže by nebylo vykopení a že Kristův kříž má sílu nést všechny naše bolesti – nejen ty běžné, které potkávají každého z nás, ale také skrytou, a přitom velikou bolest těch, kdo se setkali se zneužíváním,“ řekl v úvodu bohoslužby.

V homilii pak zmínil i současnou povodňovou hrozbu. „Viditelné události, v tyto dny hlavně stav vody nebo předpověď počasí, nás dokážou zaměstnat. Tím spíš ale někdy potřebujeme upřít pozornost také na to, co vidět není – dnes zejména na bolest zneužití, kterou nejen v církvi někteří zažili,“ zdůraznil olomoucký arcibiskup a pokračoval: „Je bolestné, když někdo nezvládá svou úlohu v rodině, že spolu nemluví sestra s bratrem, otec se synem. Mnohem větší bolest ale působí, když někdo selže ve své duchovní úloze vést svěřené lidi.“

Prosba nejen za oběti zneužívání, ale také za pachatele tohoto zla i za představitele církve, aby se k těmto skutkům stavěli čelem, pak provázela také adoraci, kterou samotné setkání začalo a kaplí v budově Stojanova gymnázia rezonovala jak při hlasitých prosbách přednášených před Nejsvětější svátostí, tak v tichu doprovázeném jen šuměním vytrvalého deště za okny.

Důvěra a respekt k hranicím druhého

V následné diskuzi s těmi, kdo k ní přijali pozvání, pak olomoucký arcibiskup odpovídal například na dotaz, jaká péče se věnuje bohoslovcům v kněžském semináři, aby odtud vycházeli zdraví lidé, a jaká pozornost se kněžím nabízí po vysvěcení. „S kandidáty já i představení semináře mluvíme už ve chvíli, kdy do semináře teprve chtějí vstoupit, a pravidelné rozhovory

se pak konají po celou dobu formace,“ shrnul arcibiskup Nuzík a doplnil, že další kontakt s knězem se udržuje také po vysvěcení: během kaplanské služby má vždy vedle sebe zkušenějšího spolubratra, se kterým může problémy řešit, a probíháji i pravidelné vizitace farností. „K rozhovoru jsou ale potřeba dva: jeden, který naslouchá, a druhý, který o svých problémech chce mluvit. Pokud se kněz zabydlí v představě, že má moc a může ji libovolně použít, je to špatně,“ dodal.

**Olomoucký arcibiskup
Mons. Josef Nuzík
(Foto © František Ingr, Člověk a Víra)**

Řeč přišla také na existující pravidla a směrnice týkající se prevence zneužívání. Přítomní se přitom shodli na tom, že žádná pravidla nemohou pomoci ve všech případech, a někdy dokonce brání v běžném kontaktu i životě církve. „Samotné by se mi třeba nelíbilo to, že bych se měla zpovídat mimo zpovědnici, lidem na očích, protože někdy je lepší mluvit s knězem skutečně v soukromí,“ uvedla jedna z účastnic a dodala: „Samotná nařízení nevyřeší všechno, mnohem důležitější je důvěra, respekt k hranicím druhého a vědomí, že když se mi něco nelíbí, mohu kdykoli odejít.“

Právě tak je podle účastníků nutné přistupovat i k faktu, že každý člověk má hranice nastaveny jinak: pro někoho běžné poplácání po ramenou jiný vnímá jako chování „za hranou“. „Pro mě je jedno-

duchým kritériem otázka, zda by dotyčný tento čin udělal i veřejně: pokud ano, není v něm nic špatného,“ uvedla jedna z účastnic. „Michel Quoist v jedné své knize píše: I kněz může podat ruku ženě, nesmí ji ale podržet,“ doplnil arcibiskup Nuzík. Více než hodinové povídání pak uzavřel nabídkou na soukromý rozhovor, kterého někteří využili.

Služby, které církvi našich dnů chybějí

Také toto třetí setkání v řadě – po loňském setkání na Velehradě a březnovém v Kroměříži – podle arcibiskupa Nuzíka ukázalo, že lidé, kteří byli oběťmi zneužívání nebo se s ním setkali ve svém okolí, chtějí o těchto věcech hovořit. Úkolem církve je pak vytvořit pro ně prostor a naslouchat jim. „Pokaždé se vyjeví nějaké nové téma: na jaře v Kroměříži jsme se hodně věnovali procedurálním záležitostem, dnes jsme víc hovořili o osobních hranicích každého člověka nebo o formaci kněží,“ shrnul své bezprostřední dojmy ze setkání.

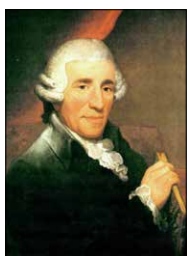
Nabízet i nadále tento prostor v rámci olomoucké arcidiecéze je podle něj důležité také proto, že ve společné diskuzi i v soukromých rozhovorech se vyjevují ještě jiná témata, se kterými se lidé chtějí svěřovat, ale nevědí, za kým se vydat. „Odkrývají se zde také jiné bolestné otázky, jako je zneužívání v manželství nebo závislost na pornografii. Je dobře, že při těchto setkáních nacházíme další oblasti, na které je dobré se zaměřit, další služby, které církvi našich dnů chybějí, ale kde by také měla být schopna pomáhat,“ dodal.

Mezi konkrétními návrhy, které z letošního velehradského setkání vzešly, pak zmínil nabídku členů již existujícího modlitebního společenství. „Nabízejí, že by se modlili za všechny oběti i další lidi, kteří se se zneužíváním setkali, a protože jsou v kontaktu také s odborníky na tuto oblast, doprovodili by oběti svou modlitbou i nabídkou odborné pomoci postavené na ekumenické bázi. Taková služba je velice potřebná, a proto s nimi o tom budu dále jednat,“ uzavřel arcibiskup Nuzík.

*Zdroj: Arcidiecéze olomoucká
(Redakčně upraveno)*

Inspirováni růžencem

Když se člověk věrnou modlitbou svatého růžence zachytí ruky Panny Marie a spolu s ní vstoupí do tajemství našeho vykoupení, zakouší nejen její mimořádnou ochranu a pokoj, drahocenné plody modlitby. Jeho duch zároveň dokáže přijmout vnitřní světlo, které ho správně vede, a je otevřený pro radu i tvořivou schopnost a sílu. Zvláště působivé a sugestivní je to u modlicích se umělců a skladatelů, skutečných mistrů na poli harmonie, taktu a krásy. Můžeme zde vzpomenout např. **Josepha**

Haydna (1732–1809), ve Vídni známého jako „otce symfonie, smyčcového kvartetu a sonáty“, který se na veřejnosti neváhal přiznat: „*Když se mi s komponováním nedaří, procházím se po pokojích a tam s růžencem v ruce, pomodlím se několikrát »Zdravas, Maria« a pak se nápady opět vynořují. (...) Když myslím na Boha, moje srdce je plné radosti, až se mi noty samy odvíjejí jako z cívk.*“ Slova „Laudas Deo“ – „Chvála Bohu“ jsou napsána na konci téměř všech jeho skladeb.

Nadaný, doslova Bohem omilostněný a dlouholetý hlavní dirigent Newyorské filharmonie **Dimitri Mitropoulos** (1896–1960) se původně chtěl stát ortodoxním mnichem

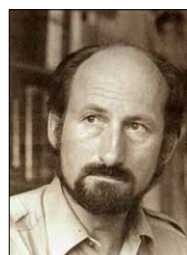
na hoře Athos, ale nakonec se rozhodl žít mimořádně skromným životem jako „misionář hudby“. Jednou měl dirigovat Beethovenovu 7. symfonii *A dur* v newyorské koncertní síni Carnegie Hall, jež byla vyprodána až do posledního místa. Právě zvedl taktovku, když se náhle zastavil a beze slova opustil pódium. Po několika minutách se maestro s lehkým úsměvem vrátil zpět a svým výkonem při koncertu okouznil publikum víc než kdykoliv předtím. Po představení zvědavým žurnalistům na otázku, co se to událo na začátku, odpověděl s upřímnou prostotou: „*Zapomněl jsem si v šat-*

ně růžencem. Když ho nemám v kapse, cítím se příliš vzdálený od Boha.“ Růžence byl jeho věrným průvodcem při každém vystoupení.

Přírodovědci patří jednoznačně k těm, kdo zcela zvlášť potřebují osvětlení ducha světlem zprostředkovaným modlitbou růžence, aby poznatky a výdobytky jejich bádání posloužily lidstvu vždy k dobru,

a nikoliv k tomu, aby byly zneužity a staly se z nich pouhé nástroje moci. Příkladem pokory a víry byl francouzský fyzik a matematik **André-Marie Ampère** (1775–1836), zakladatel elektrodynamiky. Když totiž sedmnáctiletý **Frederik Ozanam** (1813–1853), pozdější vychovatel a velký horlivec apoštolátu křesťanské lásky a sociální práce (v roce 1997 blahorečen), přišel plný mladického misijního zápalu na studia do Paříže a otrásla jím nemorálnost a bezbožnost proslulé univerzity Sorbonny, jeho záchranou bylo, že ho na dva roky k sobě připoutal otcův dobrý přítel Ampère. Tento génius, který sám zažil po mnoha poblouzeních návrat ke katolické víře, ohromil nadaného Ozanama právě svojí mariánskou zbožností. Mladík ho denně vidával při modlitbě růžence a později vzpomínal: „*Ampère modlící se růžencem mi dal více než všechno ostatní, co jsem dosud četl.*“

Známý švýcarský profesor fyzikální chemie **Max Thürkaufo** (1925–1993) vedl v roce 1959 výstavbu zařízení na výrobu těžké vody (oxid deuteria), pomocí níž se získávalo plutonium pro první francouzskou atomovou bombu. Když byla o rok později odpálena na Sahaře, Maxovi se konečně otevřely oči a zakusil onu obrovskou tíži zodpovědnosti, kterou při-

**Guido Reni (1575–1642):
Svatý Dominik přijímá růžence
při zjevení Panny Marie**

rodovědec nese, a tato neblahá událost byla jeho „Damaškem“, hodinou obrácení; podobně jako u Šavla – sv. Pavla, když ho zalilo světlo z nebe. Našel cestu zpět k víře a stal se filosofem a varujícím prorokem naší doby. Napsal: „*Největší moc člověka spočívá v jeho sepjatých rukou, protože modlitba je milostným rozhovorem s Bohem a současně putovní písní na cestě osvětlené Duchem Svatým, vedoucí do věčné domoviny. Růžencové perly září na této cestě jako jasné hvězdy.*“ Rovněž v duchovním životě jeho neméně angažované manželky Inge sehrála významnou roli také rozhodující obrat myšlenka: „*Když se člověk modlí růžencem, svět bude zachráněn.*“ V roce 1981 konvertovala z protestantismu na katolickou víru. O svém zesnulém manželovi řekla: „*Na některých přednáškách vyprávěl Max Thürkaufo Marii, zprostředkovatelce všech milostí, aby jí vyjádřil svoji vděčnost za to, že ho přivedla do katolické církve, kterou v mládí opustil pro víru v materialistický, bezhodnotový světový názor. Proto mu velice ležela na srdci modlitba růžence. Byl přesvědčen, že jednoho dne zvítězí Neposkvrněné Srdce Panny Marie; tak jak to přislíbila ve Fatimě.*“

*Z Vítězství Srdce 158/2024
přeložil a upravil -dd-*

Zemřela vizionářka z Akity - sestra Agnes Sasagawa

Sestra Agnes Sasagawa, japonská řeholnice, již se zjevovala Panna Maria v Akitě, zemřela o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna 2024 ve věku 93 let. Byla členkou Kongregace Nejsvětější svátosti a obdržela vidění anděla a poselství od plačící sochy Panny Marie. Japonská Akita byla svědkem zjevení Matky Boží i zázračných událostí – ronění slz v letech 1975–1981. Zjevení varovala před nebezpečími bezbožného života, dokonce i v církvi, a trestem, který čeká lidstvo, pokud nebude konat pokání. Ale nabídla také naději na spásu, právě skrze pokání, modlitbu – zejména svatého růžence, a to skrze důvěru k Bohu a naší Matce.

V Akitě později přichází anděl k sestře Agnes Katsujo Sasagawě, stejně jako ve Fatimě, právě 13. května, r. 1975, kdy vychází světlo ze svatostánku. Toto světlo je přípravou na zjevení a pláč Matky. Anděl učí tuto mladou sestru modlitbě, kterou učil také děti ve Fatimě: „*Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchráň nás pekelného ohně, přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.*“ Sestra Agnes ji neznala. Anděl jí řekl: „*Nemodli se jen za své hříchy, ale i za odčinění všech hříchů lidí celého světa. Svět velmi zraňuje Nejsvětější Srdce našeho Pána svojí nevděčností a bezprávím. Rána na ruce Nejsvětější Panny je mnohem hlubší a bolestivější než tvá.*“ Sestra Agnes měla vidění, kdy se na pravé ruce sochy Panny Marie objevilo stigma, z něhož vytékala krev. Později toto stigma dostala i sestra Agnes. Vnímala velké bolesti této rány. Utrpení sestry Agnes jakož i zázračné stékání krve trvalo několik týdnů. Až 27. července anděl strážný řekl sestře: „*Dnes tvé utrpení skončí.*“ Potom se jí zjevila Panna Maria a řekla jí: „*Ve svém srdci si pozorně zapiš myšlenky o krvi Panny Marie.*“

„*Tato nekonečně drahá krev byla vylita, aby prosila o vaše obrácení, o smír, o zadostiučinění za nevděčnost a urážky Pána. Zasloučujíc se Božskému Srdci, horlivě se zasvěti také nekonečně cenné krvi. Modli se o zadostiučinění za celé lidstvo. Jak jsem ti*

již řekla, pokud lidé nebudou konat pokání a nepolepší se, Otec pošle na celé lidstvo strašný trest. Bude to těžší trest než potopa. Trest, jakého nikdy nebylo. Z nebe bude padat oheň a z povrchu země bude vyhlazena většina lidstva, dobří stejně jako špatní, přičemž neušetří ani kněze, ani věřící. Ti, kdo přežijí, budou tak sklíčení, že budou závidět mrtvým. Jediná zbraň, která vám zůstává, je růženec a znamení, jež vám zanechal můj Syn⁽¹⁾.“

Sestra Agnes Sasagawa

„*Ďáblovo dílo pronikne do církve. Kardinálové se postaví proti kardinálům, biskupové proti biskupům. Kněží, kteří mě uctívají, budou předmětem pohrdání a jejich spolubratři proti nim vystoupí. Budou zničeny chrámy i oltáře. V církvi budou mnozí dělat kompromisy. Ďábel bude svádět mnoho kněží a velké množství Bohu zasvěcených duší opustí Pána. Démon bude neúprosný zvláště vůči duším zasvěceným Bohu. Pomyslení na ztrátu tolika duší mě velmi zarmocňuje. Pokud množství a závažnost hříchů bude ještě růst, nebude pro ně odpuštění. Jenom já vás mohu zachránit před hrozícími neštěstími. Ti, kdo mi důvěřují, budou zachráněni.*“

O zjeveních byl informován biskup John Shojiro Ito z Niigaty. Později byl také sám svědkem zázračných událostí v klášteře. V roce 1984 schválil jejich nadpřirozený charakter a povzbudil k uctívání „Svaté Matky z Akity“.

Fenomén Akita je rovněž jedním z mála zázračných událostí s vědeckou podporou, řekl Michael O'Neill, odborník na mariánská zjevení, známý jako „lovce zázraků“.

Při jiných zjeveních a nadpřirozených jevech se biskupové spoléhají na svědectví vizionáře a srovnávají ho s církevním učením, „ale neexistuje žádný vědecký způsob, jak skutečně dokázat, že se děje něco nadpřirozeného,“ řekl. „V případě Akity máte plačící sochu, kterou byli schopni prozkoumat vědci a potvrdit, že ronila lidské slzy a lidskou krev.“

V souvislosti s Pannou Marií z Akity byly hlášeny další zázraky, včetně uzdravení korejské ženy z rakoviny mozku v terminálním stadiu v roce 1981.

„Není to jen Akita – je to celé mariánské poselství, které hovoří o tom, že Panna Maria k nám promlouvá, abychom nečelili plným následkům hříchu a Boží spravedlnosti, ale dosáhli milosrdenství. To předpokládá naši spolupráci a myslím si, že to je důvod, proč je Akita stále aktuální. Lidé ztrácejí víru. Páchají mnoho hříchů. Proto se musíme vrátit k Eucharistii. Musíme se modlit růženec. Musíme prosit za obrácení ubohých hříšníků. To je poselství, a to je nyní stejně aktuální jako kdykoliv předtím,“ řekl Dr. Miravalle, profesor teologie a mariolog.

Podle portálu EWTN (6. 10. 2019) v den zahájení Amazonské synody sestra Agnes údajně dostala ještě jedno poselství od anděla: „*Posypte se popelem a modlete se, prosím, každý den kající růženec. Musíte být jako děti a obětovat se každý den.*“

„Posypat se popelem“ s největší pravděpodobností představuje skutky pokání jako odčinění za zvěrstva doby. Mnohá z nich zahrnují těžké sexuální hříchy. Hříchy proti manželství a rodině, hříchy proti šestému přikázání Desatera. Mezi tyto hříchy patří také modlářství, nejtěžší ze všech, protože se často projevuje otevřeným, veřejným a úmyslným projevem odmítnutí Boha.

Dne 13. července 1917 ve Fatimě Panna Maria dala řešení, jak zastavit Boží ruku:

„Pokračujte v modlitbě růžence každý den na počest Panny Marie Růžencové, abyste dosáhli míru ve světě a konce války, protože jen ona ho může získat.“

Prorokovala, že když lidé nebudou konat pokání za své hříchy, vypukne krvavá válka za vlády papeže Pia XI. Jelikož lidé pokání nekonali a ani se v dostatečné míře nemodlili, začala druhá světová válka.

Odmítnou-li lidé konat pokání, nevyzbavíme-li se různě jako zbraní proti zlu, nebudeme-li se postit a modlit za odčinění hříchů současnosti, bude následovat Boží trest. Matka Boží nás varovala, že ten vyhladí velkou část lidstva, dobré i špatné. Ani kněží, ani věřící nebudou ušetřeni.

Je to, jako by Boží ruka byla v této chvíli na pokraji pádu. Nebe nás varuje. Křičí. Prosí nás, abychom přestali hřešit. Abychom konali pokání dříve, než bude pozdě. Otázkou je, zda budou lidé naslouchat...

*Zdroj: slovenskydohovorzarodinu.sk/
clanky/zomrela-vizionarka-z-akity-
sr-agnes-sasagawa*

Přeložil a upravil -dd-

Poznámky:

⁽¹⁾ Čili svatý kříž.

Knížku o zjeveních v Akitě vydala Matice cyrilometodějská s. r. o.

Její druhé, opravené vydání můžete zakoupit na e-shopu

www.maticecm.cz.

Název knihy:

Blahoslavená Panna Maria pláče v Japonsku (Akita),

autor Tatsuya Shimura,
z němčiny přeložila

Marie Mrázková,

brož., A5, 40 stran, 50 Kč.

Poselství papeže Františka ke Světovému dni misií 2024

- dokončení poselství papeže Františka ze str. 2

aby předali královo poselství pozvaným hostům (srov. verše 3–4). To znamená, že misie je neúnavné kráčení k celému lidstvu, které má být pozváno k setkání s Bohem a ke společenství s ním. Neúnavné! Bůh, veliký v lásce a bohatý na milosrdenství, neustále vychází vstříc každému člověku, aby ho pozval ke štěstí do svého království, navzdory lhostejnosti nebo odmítnutí. Proto se Ježíš Kristus, Dobrý pastýř a Otcův posel, vydal hledat ztracené ovce izraelského lidu a toužil jít ještě dál, aby oslovil i ty nejvzdálenější ovce (srov. Jan 10,16). Před svým zmrtvýchvstáním i po něm řekl učedníkům „Jděte!“, čímž je zapojil do svého poslání (srov. Lk 10,3; Mk 16,15). Proto bude církev i nadále překonávat všechny hranice, neúnavně znovu a znovu vycházet, aniž by klesala na duchu kvůli těžkostem a překážkám, aby věrně plnila poslání přijaté od Pána.

Využívám této příležitosti, abych poděkoval misionářům a misionářkám, kteří odpověděli na Kristovo volání, zanechali všeho a vydali se daleko od své vlasti, aby přinášeli dobrou zprávu tam, kde ji lidé ještě neslyšeli, nebo ji přijali teprve nedávno. Draží, vaše velkorysé nasazení je hmatatelným vyjádřením závazku poslání *ad gentes*, které Ježíš svěřil svým učedníkům: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy.“ (Mt 28,19) Proto nepřestáváme prosit Boha a děkovat mu za nová a hojná misionářská povolání pro evangelizační dílo až na konec světa.

A nezapomínejme, že každý křesťan je povolán k účasti na tomto univerzálním poslání vlastním evangelním svědectvím všude tam, kde se nachází, aby celá církev stále vycházela se svým Pánem a Mistrem na „rozcestí“ dnešního světa. Ano, „dnešní drama církve spočívá v tom, že Ježíš stále klepe na dveře, ale zevnitř, abychom ho pustili ven! Tak často jsme církvi [...], která nepouští Pána ven, která si ho drží jako »něco svého«. Pán však přišel kvůli misii a chce, abychom byli misionáři.“ (*Promluva k účastníkům konference pořádané Dikasteriem pro laiky, rodinu*

a život 18. února 2023) Kéž jsme my všichni pokřtěni připraveni znovu vyjít, každý podle svého životního stavu, a začít nové misijní dílo jako na úsvitu křesťanství!

Vrátíme-li se k příkazu krále služebníků v podobenství, vyjítí jde ruku v ruce s povoláním, přesněji řečeno s *pozváním*: „Pojďte na svatbu!“ (Mt 22,4) To naznačuje další, neméně důležitý aspekt poslání svěřeného Bohem. Jak si lze představit, tito služebníci-poslové předávali panovníkovo pozvání naléhavě, ale také s velkou úctou a laskavostí. Stejně tak poslání přinášet evangelium každému stvoření musí nutně mít stejný styl jako má ten, koho hlásáme. Jestliže světu hlásají „krásu spásonosné lásky Boží zjevené v Ježíši Kristu, jenž zemřel a vstal z mrtvých“ (Ap. ex. *Evangelii gaudium*, 36), ať tak učedníci-misionáři činí radostně, velkodušně a s vlídností, která je ovocem Ducha Svatého v nich (srov. Gal 5,22); bez nátlaku, donucování a proselytismu, vždy s blízkostí, soucitem a něhou, které odrážejí Boží způsob bytí a jednání.

2. Na hostinu.

Eschatologická a eucharistická perspektiva poslání Krista a církve

V podobenství král žádá služebníky, aby předali pozvání na svatební hostinu jeho syna. Taková hostina odráží hostinu eschatologickou, je obrazem konečné spásy v Božím království, která se uskuteční od nynějška s příchodem Ježíše, Mesiáše a Božího Syna, jenž nám daroval život v hojnosti (srov. Jan 10,10). Symbolizuje ji prostřený stůl, „šťavnatá jídla a vybraná vína“, až Bůh „zničí smrt navždy“ (Iz 25,6–8).

Kristovo poslání je posláním plnosti času, jak prohlásil na úvod svého kázání: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.“ (Mk 1,15) Kristovi učedníci jsou tedy povoláni pokračovat v poslání svého Mistra a Pána. Připomeňme si v této souvislosti učení Druhého vatikánského koncilu o eschatologické povaze misijního závazku církve: „Misijní činnost se tedy rozvíjí

v časovém rozpětí mezi prvním a druhým Pánovým příchodem [...]. Neboť dříve než Pán přijde, je třeba hlásat evangelium všem národům.“ (Dekr. *Ad gentes*, 9)

Víme, že misijní horlivost prvních křesťanů měla silný eschatologický rozměr. Cítili naléhavost hlásání evangelia. I dnes je důležité zachovat si tuto perspektivu, protože nám pomáhá evangelizovat s radostí těch, kteří vědí, že „Pán je blízko“, a s nadějí těch, kteří směřují k cíli, v němž budeme všichni s Kristem na jeho svatební hostině v Božím království. Zatímco tedy svět nabízí různé „hostiny“ konzumu, sobeckého blahobytu, hromadění a individualismu, evangelium všechny zve k božské hostině, kde vládne radost, sdílení, spravedlnost a bratrství ve společenství s Bohem a s bližními.

Tato plnost života, Kristův dar, je předjímana již nyní v eucharistické hostině, kterou církev slaví na Pánův příkaz a na jeho památku. A tak je pozvání na eschatologickou hostinu, které přinášíme všem v rámci evangelizačního poslání, neodmyslitelně spjato s pozváním k eucharistickému stolu, kde nás Pán sytí svým slovem a svým Tělem a Krví. Jak učil Benedikt XVI., „v každém slavení Eucharistie se svátostně uskutečňuje eschatologické shromáždění Božího lidu. Eucharistická hostina je skutečným předznamenáním závěrečné hostiny, kterou ohlašovali proroci (srov. Iz 25,6-9) a Nový zákon ji popisuje jako »Beránkovu svatbu« (Zj 19,7.9), která se má slavit v radosti společenství svatých.“ (Ap. ex. *Sacramentum caritatis*, 31)

Proto jsme všichni povoláni k tomu, abychom každou Eucharistii prožívali intenzivněji ve všech jejích aspektech, zejména v eschatologickém a misijním. V této souvislosti zdůrazňuji, že „nemůžeme přistoupit k eucharistickému stolu, aniž bychom se nechali vtáhnout do misijního pohybu, který vychází z Božího Srdce se záměrem dospět ke všem lidem“ (*tamtéž*, 84). Eucharistická obnova, kterou mnohé místní církve chvályhodně rozvíjí v postcovidovém období, bude také zásadní pro oživení misionářského ducha v každém věřícím. S oč větší vírou a vroucím srdcem bychom měli při každé mši provolávat: „Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste!“

Proto bych chtěl v tomto roce zaměřeném na modlitby v rámci příprav na jubileum 2025 všechny vyzvat, aby zintenzivnili především účast na mši svaté a modlitbu za evangelizační poslání církve. Poslušna Spasitelových slov, nepřestává při každém eucharistickém a liturgickém slavení v modlitbě Otče náš k Bohu volat: „Přijď království tvé!“ Každodenní modlitba a zvláště Eucharistie z nás takto činí poutníky-misionáře naděje na cestě k věčnému životu v Bohu, ke svatební hostině, kterou Bůh připravil pro všechny své děti.

3. „Všechny“. Univerzální poslání Kristových učedníků a církev zcela synodální-misionářská

Třetí a poslední zamyšlení se týká příjemců králova pozvání, tedy „všech“. Jak jsem zdůraznil, „toto je jádrem misie, ono »všichni«, aniž bychom kohokoli vylučovali. Každé naše poslání tedy vyvěrá z Kristova Srdce, aby všechny přitáhlo k sobě.“ (*Promluva k účastníkům Generálního shromáždění Papežských misijních děl 3. června 2023*) I dnes, ve světě zmítaném rozdělením a konflikty, je Kristovo evangelium něžným a silným hlasem, který vybízí lidi, aby se setkali, uznali jeden druhého za bratra a radovali se z harmonie v odlišnosti. Bůh chce, aby „se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy“ (1 Tim 2,4). Proto při své misijní činnosti nikdy nezapomínejme, že jsme poslání hlásat evangelium všem, a to „nikoli jako někdo, kdo ukládá nový závazek, nýbrž jako někdo, kdo sdílí radost, ukazuje krásné obzory a nabízí lákavou hostinu“ (Ap. ex. *Evangelii gaudium*, 14).

Kristoví učedníci-misionáři mají vždy na srdci starost o všechny lidi v jakémkoli sociálním nebo morálním postavení. Podobnost o hostině nám říká, že na králův rozkaz služebníci „shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré“ (Mt 22,10). Navíc právě „žebráci, mrzáci, slepí a chromí“ (Lk 14,21), tedy ti poslední a odstrčení na okraj společnosti, jsou královými zvláštními hosty. Synova svatební hostina, kterou Bůh připravil, tedy zůstává navždy otevřená všem, protože velká a bezpodmínečná je jeho láska ke každému z nás. „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

(Jan 3,16) Všichni, každý muž a každá žena, jsou příjemci Božího pozvání k účasti na jeho proměňující a spásonosné milosti. Je třeba pouze říci „ano“ tomuto bezplatnému božskému daru, přijmout ho a nechat se jím proměnit, odít se do něj jako do „svatebního roucha“ (srov. Mt 22,12).

Misie pro všechny vyžaduje úsilí všech. Je proto nutné pokračovat v cestě k plně synodálně-misijní církvi ve službě evangeliu. Synodalita je sama o sobě misijní a – naopak – misie je vždy synodální. Proto je dnes úzká misijní spolupráce v univerzální církvi i v místních církvích ještě naléhavější a potřebnější. Ve smyslu Druhého vatikánského koncilu a mých předchůdců doporučuji všem diecézím světa službu Papežských misijních děl, která jsou hlavním prostředkem „jednak k probouzení citění opravdu univerzálního a misionářského v katolicích, jednak ke zorganizování úspěšných sbírek ve prospěch všech misii, aby se jejich výtěžek dal rozdělit úměrně potřebám“ (Dekr. *Ad gentes*, 38). Proto jsou sbírky ze všech místních církví ve Světový den misii zcela určeny pro Všeobecný fond solidarity, z něhož poté Papežské dílo šíření víry jménem papeže rozděluje prostředky na potřeby všech církevních misii. Prosme Pána, aby nás vedl a pomáhal nám, abychom byli církvi více synodální a více misijní (srov. *Homilie při závěrečné mši řádného generálního shromáždění synody biskupů 29. října 2023*).

Nakonec obraťme svůj pohled k Marii, která prožila první Ježíšův zázrak právě na svatební hostině v Káně Galilejské (srov. Jan 2,1-12). Pán daroval novomanželům a všem hostům hojnost nového vína jako předzvěst svatební hostiny, kterou Bůh připravuje pro všechny na konci časů. Prosme i dnes o Mariinu mateřskou přimluvu za evangelizační poslání Kristových učedníků. S radostí a péčí naší Matky, se silou něhy a lásky (srov. *Evangelii gaudium*, 288) kráčeje a přinášeje všem pozvání Krále Spasitele. Svatá Maria, Hvězdo evangelizace, oroduj za nás!

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 25. ledna 2024, na svátek Obrácení svatého Pavla

FRANTIŠEK

Svatý Jan Berchmans - vzor mládeže (9)

Pilný žák (1619-1621)

Římskou kolej, kde Jan Berchmans pobýval, založil svatý Ignác, zakladatel Tovaryšstva Ježíšova. Svatý Ignác, někdejší voják a 33letý muž, se nestyděl zasednout mezi mladší žáky a učit se latině a ostatním předmětům, které tehdejší doba vyžadovala. Věděl, že bez vzdělání nemůže úspěšně pracovat pro spásu duší a větší Boží slávu. Aby tedy nabyl vědomostí, zapsal se na pařížskou univerzitu. Za své přednášející si zvolil tamní nejlepší univerzitní profesory, Františka Xaverského, Petra Fabera a jiné. Vzdělání a zbožnost těchto mužů obdivoval i papež, který jim později svěřil významné a velmi důležité záležitosti. Svatý Ignác to během studia neměl lehké. Viděl, že žák se nemůže zcela věnovat učení, když se musí starat i o živobytí. Proto později, ve své řeholi, předepsal, aby domy, kde se učí mladí řeholníci, měly přiměřený majetek, aby scholastici neměli kromě studia jiné starosti. A takovýmto domem byla i římská kolej.

Kdysi a nyní

Římská kolej, čtyřhranná mohutná budova s dvory, kde kromě profesorů a scholastiků bydlel také Jan Berchmans, stojí dodnes, ale není v takovém stavu, v jakém byla v době Janova studia. Dokonce tehdy nebyl u semináře ani kostel svatého Ignáce. Stál tam jen menší kostelík Zvěstování Panny Marie. Tento malý kostel dala po-

stavit pro sestry Zvěstování markýza della Valle, vnučka papeže Pavla IV. Když sestry opustily dům i kostelík, markýza ho darovala Tovaryšstvu Ježíšovu, a tak se tento malý objekt stal prvním sídlem Mariánských družin a podle něj jsou pojmenovány i první kongregace Zvěstování Panny Marie.

Pořádek

Filosofické studium trvá v Tovaryšstvu Ježíšovu tři roky, přičemž první dva roky byly od třetího roku oddělené. V prvních dvou ročnících studovali „iuniores“ – mladší a ti bydleli v „ritiramento di sopra“ – vysoko nahoře. Toto striktní oddělení bylo proto, aby si mladší studenti, kteří přišli teprve nedávno z noviciátu, mohli lépe uchovávat oheň horlivosti.

Třetí ročník byl dole – „da basso“ a byli v něm starší scholastici. V každém oddělení byl otec představený, nazývaný ministr, který se staral o pořádek a o mladé řeholníky. Otec ministr obvykle dobře znal své svěřence, o mnoho více než vyšší představení. Není divu, každodenně se s nimi setkával nejen při studiu, ale i při práci, která nejlépe prozradí povahu a někdy i ctnosti a nectnosti.

Další představení

V čele celého jezuitského domu stál otec Virgil Cepari, spolubratr a autor životopisu svatého Aloise, který vydal po Berchmansově smrti i jeho životopis. Několik let byl zpovědníkem svaté Mag-

dalény de' Pazzi a dával jí i duchovní cvičení svatého Ignáce. Neúnavně 30 let pracoval na procesech svatořečení několika svatých. Napsal několik děl: Dílo o svatořečení, životopis svaté Magdaleny de Pazzi, svatého Františka Borgiáše a svaté Františky Římské. V době, kdy v domě žil Jan Berchmans, měl otec Cepari 60 let a s obdivem sledoval, jak se mu před očima opakuje život svatého Aloise. Jan měl rád svého hlavního představeného jako otce a dvakrát měsíčně k němu chodil odhalit svou duši.

Kromě hlavního představeného byl Janovi Berchmansovi v prvních čtyřech letech duchovním otcem a vůdcem otec Jan Ceccotti, který byl tehdy už 40 let duchovním – spirituálem a vůdcem mladých řeholníků na skalnaté cestě dokonalosti. Byl znamenitým duchovním a svatým člověkem. Vědomě se nedopouštěl hříchu, jedl jedenkrát denně, dodržoval přísný řád, dobře využíval čas a rád hovořil o Bohu.

Když Jan postoupil do třetího ročníku, stal se jeho spirituálem otec Tomáš Massucci, který dlouhé roky předtím působil jako profesor teologie a filosofie v polské provincii. Napsal dvě knihy: *Život svatého Pavla* a *O nebeském přebývání*.

3. Okolí

Filosofové

Profesoři na koleji přednášeli filosofii latinsky. Studenti si především osvojili pravidla správného myšlení – logiku a věnovali se i poznávání neviditelného světa pojmů a poznání – metafyziky. Kromě toho studovali kosmologii, matematiku, fyziku i základ a příčinu všech věcí týkajících se Boha (teodicea), jakož i vztah člověka k Bohu a k stvoření – tedy etiku.

Profesorský sbor se skládal ze znamenitých vyučujících. Profesorem logiky a ontologie byl P. František Piccolomini, pozdější generální představený Tovaryšstva Ježíšova. Jan Berchmans ho charakterizoval takto: „Otec Piccolomini se snaží žáky nejen vzdělat v oblasti vědy, ale ještě více ve ctnosti.“

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

jim řekl: „Nevíte, co chcete. Můžete pít kalich, který já piji, nebo dát se ponořit v křest, ve který já budu ponořen?“ Oni mu odpověděli: „Můžeme!“ Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, pít budete, a v křest, ve který já budu ponořen, ponoření budete. Ale posadit po mé pravici nebo levici není má věc, nýbrž je pro ty, kterým je to připraveno.“ Když to slyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na Jakuba a Jana.

Ježíš si je zavolal a řekl jim: „Víte, že ti, kdo se pokládají za panovníky, tvrdě vládnou národům a velmoži dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.“

Otec Grasse, který je dodnes znám ve vědeckých kruzích a který vedl disputace s Galileem, vyučoval studenty matematice.

Otec Galuzzi, velký učenec a zasloužilý vědec, se jim věnoval v oblasti etiky. Když v roce 1615 zemřel kardinál Bellarmín, měl na jeho pohřbu slavnostní řeč a v roce 1618 byl v postní době kazatelem v Sixtinské kapli, kde kázal před papežem.

Venkov

Římská kolej nebyla jen škola. U Frascati, kde měl kdysi věhlasný římský řečník a státník Cicero své „Tusculanum“, měli své hospodářství. Toto místo časem nazvali po jeho pozdějším majiteli „Villetta Borsarim“. Scholastici si tam po těžkých studiích chodili odpočinout na několik týdnů.

Pěkná poloha místa, nádherný výhled, různé druhy stromů a rostlin blahodárně ovlivňovaly duši i tělo. Nejednou člověk při pohledu na krásy přírody velebil Boha a z hloubky srdce mu děkoval, že se už tu na zemi, v tomto slzavém údolí, tak otcovsky stará o své děti. Podobně se modlili určitě i svatý Alois a po něm i Jan Berchmans.

Cesta z koleje do Frascati je dost dlouhá, proto tam scholastici nemohli chodit každý týden. Ale zakladatel řádu svatý Ignác předepsal, aby mladí studující řeholníci měli jedenkrát týdně jeden den volno, aby si mohli jít odpočinout na venkov. Představení tedy koupili blízko Říma dům s vinicí, která se jmenovala „Vigna Balbina“, a tam chodil student Jan každý týden.

Dojmy z nového domova

Dne 23. listopadu 1619 napsal scholastik Jan Berchmans svému dobrodinci, kanovníkovi Froidmontovi, v němž upřímně popsal své dojmy z nového domova:

Nejdůstojnější pane!
Pokoj Kristův!

Byl bych nevděčником, kdybych při této příznivé příležitosti neposlal Vaši velkomožnosti pozdrav.

Tolik dobrého jste mi prokázal. Vám, nejdůstojnější pane, a Vaši bohobojné výchově děkuji za výsledky v učení, bázní a zbožnosti. Jsem Vám vděčný za vše, co jsem směl požívat jako nebeské mléko.

Prodloužení možnosti získat plnomocné odpustky pro duše v očistci už před 1. listopadem

Apoštolská penitenciárie dne 11. 1. 2020 (Prot. N. 4/20/I) prodloužila na žádost ČBK své dovození z 8. 8. 2012 (Prot. n. 79/12/I), na jehož základě věřící v České republice mohou obdržet plnomocné odpustky pro duše v očistci už v týdnu před Vzpomínkou na všechny věrné zemřelé. Pokud tedy věřící z vážných důvodů nemohou navštívit hřbitovy v obvyklé době od 1. do 8. listopadu, mohou odpustky pro zemřelé získat **již od 25. října do 1. listopadu**. Toto dovození se uděluje na následujících sedm let, tedy do roku 2026.

Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci jsou následující:

1. daný den přijmout Eucharistii,
2. navštívit hřbitov a zbožně se pomodlit za zemřelé,
3. pomodlit se na úmysl Svatého otce,
4. v okruhu těchto dní vykonat svatou zpověď.

Mons. Jan Graubner, předseda České biskupské konference

(Zdroj: www.cirkev.cz, 10. 9. 2020)

Děkuji Vám, že patřím do Tovaryšstva Ježíšova. Já, nehodný a ničemný, jsem účastný té milosti. Rád se přiznám a uznám, že jsem jen trpěným Ježíšovým společníkem, ale zato jsem spokojený.

Zde v Římě, kam mě poslali představení z Mechelenu, je mi velmi dobře. Už mám ukončený první ročník. Bydlím

v římské koleji našeho Tovaryšstva, kde je více než 200 kněží a scholastiků. To je podivuhodné. Jsou různých národností: Španělé, Poláci, Němci, Portugalci, Chorvati, Sicilané, Neapolitanci, Belgičané, Litovci, Francouzi aj. Přesto je spojuje takový silný svazek lásky a dobrosrdečnosti, jako bychom byli synové jedné matky. Milý Bože! A mezi nimi jsem i já.

Mojí dávnou touhou je vědět, kolik mám let. Dosud to nevím. Byl bych velmi vděčný Vaší milosti, kdybyste poslal některého z mých bratrů do Diestu, aby důkladně vypsal z matriky pokřtěných den a rok mého narození a napsal mi to.

Nikdy na Vás nezapomenu a velmi prosím Vaši milost o vzpomínku při mši svaté.

Vaší milosti oddaný sluha v Kristu,

Jan Berchmans

(Pokračování příště)

*Podle knihy Koloman Grieger S. J.:
Svatý Jan Berchmans S. J. Vzor mládeže.
Vydal Posol Božského Srdce Ježíšova.
Tnava 1929*

*Upravila Silvia Koscelanská-Hajdučeková
Překlad -jk- (Redakčně upraveno)*

Pondělí 21. 10. 2024

6:05 U Pastýře: S Janem Vokálem, biskupem královéhradeckým **7:05** V pohorách po horách: Koprovní štít ve Vysokých Tatrách **7:15** Plody Medžugorje **7:50** Umění sklářských mistrů **8:20** Prales zítřka **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Mezi pražci: Říjen 2024 **10:00** Opů se o florbalovou hůl **10:20** Příběh o Žofii **11:00** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka – Běh 100 km: Moravský Krumlov – Údolí Rokytné – Třebíč **11:12** Bačkorám navzdory: Lubor jede na výlet **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jano Köehler **14:10** Expedice Kola **14:25** Toulky po Slovensku – Kremnica **14:40** Radost – Sestra Lucia **14:54** Paměť národa – Tváře vzdoru 1989: Fedor Gál **15:05** V pohorách po horách: Moravský kras – Dražanská vrchovina **15:20** Noční univerzita: Prof. MUDr. Jan Pirk – Jak nezdravým životním stylem škodíme srdci **16:00** Pozdní sběr a Roman Horký na Mohelnickém dostavníku **16:30** Duchovní krajina Novohradských hor: Sklářské hutě **17:00** Společně s The Chosen **18:00** The Chosen III. (8. díl): Nasycení **19:25** Okřídlení sousedé: Obyvatelé půd **19:45** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín: Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku-Místku [P] **21:25** Můj chrám: Tomáš Hanus, dirigent, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Brně **21:45** V pohorách po horách: Klokočovské skálie **22:00** K jádru věci: S Danou Drábovou **23:00** Setkání: Stanislav Šec – Meditační zahrada v Plzni – Památník obětem zla **23:10** Na křídlech andělů **23:35** V souvislostech **0:00** Divám se kolem sebe **0:35** Emanuel Ranný **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 22. 10. 2024

6:05 Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **7:05** V pohorách po horách: Soláň – Vsetínské vrchy **7:15** Svedectvá života: Sr. Vincencia Čerňanská DKL – Bošany **7:20** Dokořán: S Jiřím Grygarem **8:10** Buon giorno s Františkem **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** Múzy církevních škol: Cyrilometodějské gymnázium a SOŠPg Brno **10:00** Noční univerzita: Petr Hůšť – Koho pošlu, kdo nám půjde? **10:50** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka – Běh 66 km: Dalešická přehrada **11:05** Vitráže v kapli Ducha Svatého **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poletuchy: Na skok na Valašsko **13:40** V pohorách po horách: Koprovní štít ve Vysokých Tatrách **14:00** Za obzorem: Film o P. Václavu Filipcovi [L] **14:30** Klenot v lese **14:53** 740 ročné Poniky **14:57** Malana Papua **15:20** Svedectvá života: Sr. Kristína Zachovalová DKL – Brno **15:25** Grófská obec Gbeľany **16:00** Muzikanti, hrajte: Místříňanka **17:05** Libérie – Sen krejčího **17:35** Krajina pro motýly **18:00** Sedmihlásky: Pasecký louky **18:05** Bible v písku: Čtyři přátelé a chromý muž **18:10** Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička **18:35** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **19:10** Pošta pro Holuba: Církev a společnost **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** V pohorách po horách: Vítkovská vrchovina **19:40** Zakarpatská Ukrajina **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku [L] **21:10** S chutí přes práh: Učednice Božského Mistra v Brně **21:30** Za obzorem: Film o P. Václavu Filipcovi **22:05** Terra Santa News: 16. 10. 2024 **22:25** Má vlast: Konopiště **23:15** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Papua Nová Guinea **23:25** Danica a její příběhy **23:55** Smlouva lásky **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 23. 10. 2024

6:05 U Pastýře: S Táňou Fischerovou **7:05** Krajina paměti **7:30** Noční univerzita: Prof. MUDr. Jan Pirk – Jak nezdravým životním stylem škodíme srdci **8:10** Barvy vůně a větru **8:33** Přehlídka za oponou **9:00** Generální audience

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

papeže Františka [L] **10:05** Lúky – obec v neustálém pohybu **10:45** Poletuchy: Na skok do Zlína **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Z duše země zrozená... MFF Strážnice 2024 **14:40** Ján Miho – heli-gonkář a folklorista **15:10** Štětcem a pišťalou **15:30** V pohorách po horách: Roháč – Súľovské skály **15:35** Mezi pražci: Říjen 2024 **16:25** Dům ze skla? **17:30** Terra Santa News: 23. 10. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky: Pasecký louky **18:05** Bible v písku: Žalm 139 **18:10** Stryček Emu: Internet **18:21** Stíny nad Libavou **19:00** Adorace [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... Ptejte se kněze [L] **21:10** Moudrost mnichů: Dokonalost a vady **21:20** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Kamkoli půjdeš, jsem s tebou [P] **22:10** Továrna mezi vodami **22:50** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Dalešická přehrada **23:00** Generální audience papeže Františka **23:20** Séguové – děti z ulic Lubumbashi **0:00** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **0:35** Lidé a město **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 24. 10. 2024

6:05 Hrdinové víry (4. díl): Metoděj Habáň **7:15** Náš Valášek z Horní Lidče **7:30** Danica a její příběhy **8:00** Terra Santa News: 23. 10. 2024 **8:20** Absolventi: Emil Farbiak **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** V pohorách po horách: Moravský kras – Dražanská vrchovina **9:20** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **9:33** K jádru věci: S Danou Drábovou **10:35** Leh – Hedvábná cesta **10:44** Mistr houlař z Jestřabí **11:05** Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašty **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zpívá celá dědina: Protivanov **14:35** Generální audience papeže Františka **15:00** Přerov a jeho válka **15:30** Grotesky Laurela a Hardyho: Šéfkuchař **16:00** Měl to být Gerlach **16:13** Škola tmou **16:35** Expedice Monoxylon **17:05** Dokořán: S Jiřím Grygarem **18:00** Sedmihlásky: Pasecký louky **18:05** Bible v písku: Žalm 23 **18:10** Ovečky: 30. neděle v mezidobí **18:30** Za žabami do Kamerunu **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Nová vyhlídka v Oščadnici nad řekou Kysuca **19:40** Svedectvá života: Sr. Margita Grobarčíková DKL – Brno **19:45** Přejeme si... **20:05** Koncert pro život **21:35** Moudrost mnichů: Umění stavět **21:50** V pohorách po horách: Slezské Beskydy **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Když bolí tělo: Epidemie a obrana proti nim **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 25. 10. 2024

6:05 Goralská obec Čierne **7:05** Grotesky Laurela a Hardyho: Laurel a Hardy v cizinecké legii **8:15** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Benno – člověk mezi lidmi **9:55** V pohorách po horách: Zkamenělý zámek – Žďárské vrchy **10:05** Dům ze skla? **11:10** ARTBITR – Kulturní magazín: Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku-Místku **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Daruj písničku **14:00** Nic než národopis **14:45** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Folklor za císaře pána... Staré fotografie vyprávějí **16:10** Nebojte se... Ptejte se kněze

17:15 Kalvária Nitrianské Pravno **18:00** Sedmihlásky: Pasecký louky **18:05** Bible v písku: Ježíš kráčí po vodě **18:10** Divadélko Bubáček (4. díl): Jak Kašpárek napálil babu Čarburdu **18:35** Hlubinami vesmíru s dr. Michalem Zajačkem: Galaktická centra a kvasary **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Setkání: Stanislav Antoš – Domažlice **19:45** Přejeme si... **20:05** K jádru věci [L] **21:10** Moudrost mnichů: Ritus a hloubka **21:25** Tomáš Kočko & Orchestr na Crossroads **22:00** Poletuchy: Na skok do kraje razovitého **22:45** Bohém s Bohem: Ilona Smejkalová **0:00** Když bolí tělo: Endokrinologie **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 26. 10. 2024

6:05 Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **7:05** Duchovní krajina Novohradských hor: Krajem zaniklých vesnic pod Kamenecem **7:35** Za tajemným krokodýlem do Konga **8:30** Sedmihlásky: Pasecký louky **8:35** Ovečky: 30. neděle v mezidobí **8:55** Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička **9:20** Stryček Emu: Internet **9:40** Zlatovláška: Divadlo Vít Marčíka **10:40** Flešbky – Godzone podcast: Zuzana Božíková – Bydlela jsem ve sklepě v San Francisku **11:10** Setkání: Jiří Navrátil – Štramperk **11:20** Múzy církevních škol: Střední škola svatě Anežky České Odry **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu [P] **12:30** Harfa Noemova: L. v. Beethoven – 9. symfonie **12:50** Dokořán: S Matyášem Novákem **13:40** V pohorách po horách: Koprovní štít ve Vysokých Tatrách **14:00** Pod lampou **16:00** Co se v mládí naučíš: Rožnovské slavnosti 2021 **17:00** Kostarika: Pura Vida **18:00** Slovo na neděli: 30. neděle v mezidobí [P] **18:20** 800 let Sekulárního řádu svatého Františka **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** V pohorách po horách: Plešivec v Krušných horách [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Zahájení XXII. Mezinárodního festivalu outdoorových filmů [P] **22:10** Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den **23:15** S chutí přes práh: Misionáři oblatí v Dolní Bělé **23:35** Otevřené chrámy **23:55** Výpravy do divočiny: Migrace ptáků **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 27. 10. 2024

6:05 Večer chval (105. díl): Živá modlitba a chvála – Dům modlitby, Ostrava **7:15** Můj chrám: Inga Petryčka, podnikatelka a politička, katedrála sv. Klimenta v Praze **7:35** Slovo na neděli: 30. neděle v mezidobí **8:00** Koncert pro život **9:40** V pohorách po horách: Velký Blaník **10:00** Mše svatá na zakončení biskupské synody: Vatikán [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si... [P] **12:35** V souvislostech **12:55** Terra Santa News: 23. 10. 2024 **13:15** Poutnickí času: Se Zdeňkem Račilem [P] **13:35** Múzy církevních škol: CZŠ Veselí nad Moravou **14:00** Muzikanti, hrajte: Orchestr Grande Moravia **15:00** Setkání: Michaela Šojdrová – Arcibiskupský zámek a Podzámecká zahrada v Kroměříži **15:15** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Kamkoli půjdeš, jsem s tebou **16:05** Dobrodružství před kamerou **16:55** Dospívání ve zpívání: Slávine 18 let televize Noe **17:35** ARTBITR – Kulturní magazín: Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku-Místku **18:00** Sedmihlásky: O Kačenkách Kateřinkách **18:05** Ovečky: 30. neděle v mezidobí **18:25** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín, Adam a Eva [P] **18:50** Stryček Emu: Stromy [P] **19:05** V pohorách po horách: Soutěska Raggaschlucht – Vysoké Taury **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Nový Zéland **19:45** Přejeme si... **20:05** Benefiční koncert pro radost: Ostrava, kostel sv. Václava [P] **21:40** Hrad v nitru: Divadlo na Orlí, DF JAMU **23:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:25** Yvonne Aimée **0:25** Když bolí duše: Krizová intervence **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 21. 10. o 17:30 hod.: Neumlčani

Keď si komunistickí predáci mysleli, že proces zániku reholí je nezvratný a posledný reholník sa vytratí zo scény do roku 2000, po normalizácii v 70. rokoch minulého storočia nastupuje nová generácia reholníkov, s novou stratégiou a s novým poslaním.

Utorok 22. 10. o 20:25 hod.: Vatikánske múzeá (Harmónia klasického umenia, Laocoonte a iné sochy)

V tejto časti dokumentárneho seriálu nám odborníci na umenie a historici porozprávajú o gréckych sochách. Vo Vatikánskych múzeách sa ich vďaka pápežovi Júliusovi II. nachádza veľké množstvo a zo všetkých vyžaruje rovnováha, hĺbka, krása a nadčasovosť.

Streda 23. 10. o 16:05 hod.: Pieseň ako modlitba (Ján Kaločaj, Stretnutie)

Hudobník Ján Kaločaj sa podelí s príbehom, ako vznikla jeho autorská pieseň s názvom Stretnutie.

Štvrtok 24. 10. o 16:55 hod.: Podvodníčka

Podvodníčka Laura omylom vstúpi do cudzieho bytu, no získava niečo oveľa dôležitejšie ako peniaze.

Piatok 25. 10. o 20:30 hod.: BIBLIA: Mojžiš

Výpravny historický film nás zavedie do dôb pradávnych a prevedie nás osudom muža, ktorého si vybral Hospodin, aby dovedol Izraelitov do zaslúbenej krajiny.

Sobota 26. 10. o 20:30 hod.: Ján XXIII. – Posol mieru

Film zachytáva dramatický príbeh pápeža Jána XXIII., ktorý napriek liberálnemu pôsobeniu v historickej dobe po II. svetovej vojne a vo Vatikáne ovplyvnil svetovú politiku a cirkev.

Nedeľa 27. 10. o 20:30 hod.: Viera až za hranice sebaobetovania

Počas druhej svetovej vojny položili svoje životy za mier mnohí kňazi aj reholníci. S hrdinskou odvahou sa postavili proti zverstvám nacizmu. Dokument prináša mnoho archívneho materiálu, dojímavé svedectvá a napriek ťažobe témy je posolstvom nádeje.

CINELUX – sobota 26. 10. 2024: Film: Kauza Kristus

Natočené podľa oceneného rovnomenného bestselleru Leeho Strobela.

Liturgická čtení

Nedeľa 20. 10. – 29. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Iz 53,10-11
 Ž 33(32),4-5.18-19.20+22
 Odp.: 22a (*Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)
 2. čt.: Žid 4,14-16
 Ev.: Mk 10,35-45

nebo Den modliteb za misie

1. čt.: Iz 2,1-5
 Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4.5-6
 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů*)
 2. čt.: Řím 10,9-18
 Ev.: Mt 28,16-20

Pondělí 21. 10. – nezávazná památka bl. Karla Rakouského

1. čt.: Ef 2,1-10
 Ž 100(99),2.3.4.5
 Odp.: 3b (*Bůh nás učinil, a my mu náležíme.*)
 Ev.: Lk 12,13-21

Úterý 22. 10. – nezávazná památka sv. Jana Pavla II.

1. čt.: Ef 2,12-22
 Ž 85(84),9ab+10.11-12.13-14
 Odp.: 9 (*Hospodin mluví svému lidu o pokoji.*)
 Ev.: Lk 12,35-38

Středa 23. 10. – nezávazná památka sv. Jana Kapistránského

1. čt.: Ef 3,2-12
 Iz 12,2-3.4bcd.5-6
 Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)
 Ev.: Lk 12,39-48

Čtvrtek 24. 10. – nezávazná památka sv. Antonína Klareta

1. čt.: Ef 3,14-21
 Ž 33(32),1-2.4-5.11-12.18-19
 Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)
 Ev.: Lk 12,49-53

Pátek 25. 10. – ferie

1. čt.: Ef 4,1-6
 Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
 Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 12,54-59

nebo slavnost Výročí posvěcení kostela

1. čt.: 1 Král 8, 22-23.27-30
 Ž 84(83),3.4.5+10.11
 Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupí!*)
 2. čt.: 1 Kor 3,9c-11.16-17
 Ev.: Mt 16,13-19
 (nebo jiná čtení z Lekcionáře V)

Sobota 26. 10. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Ef 4,7-16
 Ž 122(121,1-2.4-5)
 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
 Ev.: Lk 13,1-9

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. ŘÍJNA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 10.		PO 21. 10.		ÚT 22. 10.		ST 23. 10.		ČT 24. 10.		PÁ 25. 10.		SO 26. 10.	
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	722	814	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	722	814	832	934	847	951	1566	1769	1566	1770	894	1001	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	722	814	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1027
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	815	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012
Záv. modlitba	722	814	722	814	841	944	857	961	1566	1769	1566	1770	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM TÝDENÍKU SVĚTLO NA ROK 2025

CENA ZA JEDEN VÝTISK SVĚTLA V ROCE 2025 ZŮSTÁVÁ 24 Kč

Roční předplatné tedy činí 1248 Kč, pololetní 624 Kč, čtvrtletní 312 Kč, a to včetně poštovného.

Pouze odběratele, kteří odebírají 1 nebo 2 kusy týdně poštou na svoji adresu, opět prosíme o doplatek části poštovného, jelikož Česká pošta zdraží v roce 2025 opět službu „Tisková zásilka“, a to 50 Kč (na 1 kus) navíc nad rámec předplatného – tedy roční předplatné při odběru 1 kusu činí 1298 Kč, při odběru 2 kusů činí 2596 Kč.

- Odběratelé, kteří již **odebírají 1-10 kusů** (včetně) Světla týdně, najdou všechny informace spolu s příloženou **složenkou** v tomto čísle Světla. Pokud patříte do této skupiny a složenku ani informace uvnitř nenajdete, ozvěte se prosím na naši adresu uvedenou v bodě 4.
- Odběratelé, kteří již **odebírají 11 a více kusů** Světla týdně, budou dostávat **faktury** vždy začátkem měsíce, čtvrtletí, pololetí či roku, stejně **jako je dostávali v tomto roce**. První faktura jim tedy přijde ve Světle č. 1/2025.

Pokud chcete provést nějaké **změny v odběru** (počet kusů, adresa, termíny fakturace), prosíme, abyste je nahlásili nejpozději **do 2. prosince 2024 na adresu uvedenou v bodě 4**. Nezapomeňte uvést své **odběratelské číslo** z pravého rohu adresky.
- Odběratelé, kteří si kupují Světlo od hromadných distributorů (např. v kostele), mohou pokračovat v tomto odběru i nadále beze změn.
- Ti zájemci, **kteří ještě týdeník Světlo neodebírají** a chtěli by si jej předplatit na rok 2025 se zasláním na svou adresu, mohou si jej objednat na adrese:
Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc

tel./fax: 585 220 626, e-mail: periodika@maticecm.cz

Složenkou vložíme do první zásilky.

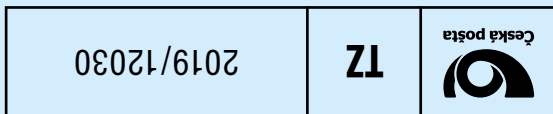
VÝHODY PRO ODBĚRATELE SVĚTLA:

- při odběru **6-9 kusů** – 5% sleva z prodejní ceny
- při odběru **10-19 kusů** – 10% sleva z prodejní ceny
- při odběru **20 a více kusů** – 15% sleva z prodejní ceny

Na podzim 2025 uveřejníme ve Světle nabídku knih, kde poskytneme našim odběratelům **slevu z prodejních cen našich titulů a vybraných knih z jiných nakladatelství.**

Jsmo velmi vděční také za každý Váš dar. I v roce 2025 bude každý týden sloužena mše svatá za Vás a na Vaše úmysly, abychom vytvořili duchovní společenství, které se podporuje modlitbou – duchovní rodinu. Děkujeme za Vaši dosavadní přízeň a všechny modlitby.

Mgr. Daniel Dehner, šéfredaktor

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.